

Abdelkader Benali. *Bad Boy*. Tekst B (met woordverklaringen)

Uit: *Bad Boy* (Arbeiderspers, 2013).

I

1 Amir Salim werd drie keer geboren.

2 De eerste keer als vierde zoon van Fatima en Mohammed Salim.

3 De tweede keer als vechter op het canvas¹ in een boksring.

4 En aan het begin van de zomer van 2012 kreeg hij als reisleader in Marokko zijn derde
5 gedaante².

6 Amir was het zevende kind dat Fatima, dochter van Ahmed Mohammed Salim, op de wereld
7 bracht, in de Amsterdamse Vrolijkstraat, op tweehoog³, op 9 december 1987 om kwart over
8 elf in de ochtend. Het had die nacht licht gevoren. Hij was de benjamin van de familie en
9 zou dat blijven. Drie oudere broers en drie zussen wachtten in de woonkamer de geboorte af
10 en om de tijd te doden zetten ze guldens in op de uitkomst van het geslacht. De bevalling⁴
11 duurde twee uur en tweeënvijftig minuten en om het te vieren at de familie couscous met
12 erwtjes. Vanaf de bank waar ze was gaan liggen keek de moeder hoe de kinderen de
13 couscous soldaat maakten⁵. De volgende ochtend serveerde zijn moeder gewoon weer het
14 ontbijt.

15 Op de kleuterschool bleek Amir geen prater. In volstrekte⁶ zwijgzaamheid deed hij
16 zijn oefeningen en spelletjes, alsof woorden de orde alleen maar konden verstoren. Zijn
17 moeder bracht hem naar school, zijn moeder haalde hem op en elke keer vroeg ze: 'Heb je
18 nog wat gezegd?' Hij schudde nee.

19 'Kunnen jullie daar niks aan doen?' zei de moeder tegen de broers. Ze probeerden
20 hem zover te krijgen te praten door hem uit te dagen op hun grapjes in te gaan. Zonder enig
21 resultaat. De broers gaven het op. De zussen begonnen er niet eens aan. Hij keek ze zo
22 mysterieus aan, alsof hij van een andere wereld kwam.

23 'Hij behoort tot de zwijgzame tak van de familie,' zei de oudste broer lachend.

24 Soms keek zijn juf naar hem en vroeg ze zich even af of ze een leerling of een
25 Boeddhabeeldje in de klas had. Verder dan dat gingen de zorgen niet. Men ging ervan uit dat
26 het Amirs eigen nadrukkelijke wens was zijn kaken⁷ stijf op elkaar te houden.

27 Op een dag ontdekte hij het prentenboek *Rupsje Nooitgenoeg*, waarin een rups zich
28 door een berg voedsel en voorwerpen heen vreet om uit te groeien tot een prachtige vlinder
29 die de wijde wereld in fladdert. Er gebeurde iets in Amirs binnenste toen hij juf Rita uit het
30 boek hoorde voorlezen. Betoverd door de plaatjes verslond Amir wat de juf vertelde. Wat

¹ **het canvas**: bodem van de boksring, ook schilderijen kunnen op canvas worden getekend

² **de gedaante**: figuur, gestalte

³ **op tweehoog**: op de tweede verdieping

⁴ **de bevalling**: geboorte

⁵ **iets soldaat maken**: iets opdrinken, opeten

⁶ **volstrekt**: totaal

⁷ **de kaken**: plekken in de mond waarin de tanden zitten

31 kon dat beest eten, zeg! En wat was die vlinder mooi! Elke keer dat hij een momentje had in
32 de klas hobbelde⁸ hij richting het boekenhoekje om *Rupsje Nooitgenoeg* door te bladeren.

33 Op een dag, na het boek voor de zoveelste keer doorgekeken te hebben, stond hij op
34 van het rommelige leestafeltje en zei tegen juf Rita: 'Ik ben Rupsje Nooitgenoeg.' Dit waren
35 de eerste Nederlandse woorden die hij sprak.

36 Aan het einde van de dag werden de hekjes⁹ van de kleuterschool opengezet, waarna
37 de kinderen in de armen van hun moeders renden. 'Rupsje Nooitgenoeg,' riep Amir verrukt¹⁰
38 uit toen hij zijn moeder bij de rokken had vastgepakt. Zijn moeder slaakte een zucht van
39 verlichting toen hij haar deze woorden no een keer zei.

40 'Wie bedoel je?'

41 'Rupsje Nooitgenoeg.'

42 'Ik weet niet wie die Rupsje Nooitnogwat is, maar wat ben ik blij dat er woorden uit
43 komen. De naam van Allah zij geprezen dat Hij op je pad kwam, we hadden je anders
44 misschien naar Marokko moeten sturen. We dachten echt dat je iets mankeerde¹¹.'

45 'Ik ben Rupsje Nooitgenoeg,' zei hij nog een keer.

46 'Wie die Rupsje Nooitgenoeg ook is, hij verdient ons respect. Je broers moeten hem
47 namens de familie bedanken voor de inspanningen die hij heeft verricht om je aan het
48 praten te krijgen.' En zo liepen ze naar huis.

49 Om zijn moeder een plezier te doen schreef de oudste broer een ansichtkaart.

50 *Zeer geachte Rupsje Nooitgenoeg,*

51 *Namens mijn moeder en alle andere leden van de familie Salim wil ik u*
52 *hartelijk bedanken voor de moeite die u heeft gedaan om ons broertje Amir*
53 *aan het praten te krijgen.*

54 *Heel erg bedankt!*

55 *De familie Salim*

56 Toen Amir van de kleuterschool ging, kreeg hij het stukgelezen¹² exemplaar van *Rupsje*
57 *Nooitgenoeg* mee. Als aandenken aan zijn ont popping¹³

⁸ **hobbelen:** beweging van een konijn

⁹ **de hekjes:** deuren

¹⁰ **verrukt:** enthousiast, verheugd, blij

¹¹ **mankeren:** iets ontbreekt/mist

¹² **stukgelezen:** iets heel vaak gelezen hebben

¹³ **de ont popping:** ontwikkeling, vlinders kruipen uit de pop

Sprachniveau (rezeptiv) A2-B1

Syntaktisch

- Relativ kurze Sätze, viele Hauptsätze
- Dialoge durchbrechen die Erzählstruktur
- Erlebte Rede (Z. 30-31 „Wat kon dat beest eten, zeg! En wat was die vlinder mooi!“)
- Bezüge zwischen den Sätzen durch Wiederholung von Satzteilen (Z. 2-3; 24-42) und Anaphern „Op een dag“ (Z. 27, 33)

Wortwahl

- Zahlen, Daten und Aufzählungen (Z. 2-11) erschweren zu Beginn den Lesefluss
- Altersgerechte Sprache und frequent genutzte Wörter
- Wortfeld *Schule* („kleuterschool“ (Z. 15), „juf“ (Z. 24), „leerling“ (Z. 24), „klas“ (Z. 25),
- Einige weniger frequente Wörter die erläutert werden („soldaat maakten“ Z.13, „kaken“ Z. 26, „hekjes“ Z. 36)
- Imperfekt und Partizip Perfekt

Semantisch

- Der Ausschnitt aus dem Buch *Bad Boy* ist in sich schlüssig und kann daher als einzelne Geschichte gelesen werden.
- Die Geschichte hat den Charakter einer Märchenerzählung, in der zunächst der Protagonist geboren wird, sich ein Problem auftut und dies schlussendlich auf magische Weise (hier durch das Lesen eines Buches) gelöst wird. Sprachlich wird diese Parallele durch die Verwendung der Phrase „Op een dag“ gezogen.
- Metaphorischer Sprachgebrauch im Bild der Raupe, die zum Schmetterling wird als Verweis auf die Verwandlung des Protagonisten, der zu sprechen beginnt.
- Der Kinderklassiker der *Raupe Nimmersatt* wird hier ‚von außen‘ aus Sicht einer anderen Kultur betrachtet, die reich an Erzählungen ist, in der aber diese Erzählung über eine Raupe unbekannt ist.
- Verschiebung dieses Klassikers in einen interkulturellen Kontext der Mehrsprachigkeit, in dem ein Kind, ähnlich wie die Raupe, erst lange Sprachinput in sich aufnimmt, bevor es in einem magischen Moment selbst zu sprechen beginnt.